

Nr 289

Av herr Magnusson i Borås m. fl., *angående statsbidraget till allmän försäkringskassa, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 234 i Första kammaren)

Statens bidrag till sjukkassorna beräknas för nästa budgetår till 430 milj. kr., vilket i förhållande till innevarande år innebär en ökning med 35 milj. kr. En begränsning av statens utgifter ter sig därför som önskvärd, inte minst som det torde vara möjligt utan att sjukförsäkringsavgifterna behöver höjas.

Från vårt håll har tidigare framförts förslag om att karensbeloppet för läkemedel skulle höjas från tre till fem kronor och att statsbidraget till följd härav skulle slopas. Vi vidhåller denna uppfattning eftersom reformen skulle innebära en betydande administrativ förenkling, då antalet ersättningsärenden kan beräknas minska med omkring en tredjedel medan det för den sjukförsäkrade endast skulle medföra en merutgift om högst en krona per inköpt läkemedel. Det bör även påpekas att karensbeloppet varit oförändrat sedan det fastställdes 1954. Någon justering i anledning av penningvärdeförsämringen har sålunda inte skett.

Genom höjningen av karensbeloppet skulle sjukkassornas utgifter för läkemedelsersättningar komma att minska med ca 20 milj. kronor. Då bortfallet av statsbidraget endast innebär en minskning av sjukkassornas inkomster med ca 7 milj. skulle ett »överskott» om ca 14 milj. kr. uppkomma för kassorna. Det finns sålunda utrymme för att ytterligare begränsa statens bidrag till sjukkassorna.

Enligt 19 kap. 7 § lag om allmän försäkring skall statsbidrag utgå med 50 % av kassans utgifter för a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket; b) grundsjukpenning; c) barntillägg; d) moderskapspenning. Vi har inget att invända mot denna konstruktion av statsbidraget. Med hänsyn till vad tidigare anförts anser vi emellertid att bidraget kan bestämmas till 45 i stället för 50 %. Den härigenom uppkomna besparingen för statsverket uppgår till ca 41,5 milj. kr.

De av oss förordade reformerna torde inte behöva medföra någon höjning av sjukförsäkringsavgifterna. Under år 1963 — det år för vilket uppgifter senast finnes tillgängliga — ökade den obligatoriska sjukförsäkringens fonder med 72 milj. kr. Då fonderna den 31 december nämnda år uppgick till hela 582 milj. kr. är någon ytterligare ökning av fonderna inte erforderlig.

Våra förslag innebär att statens bidrag till sjukkassorna kan minskas med 48,5 milj. kr. Aberopande det anförda hemställes, att riksdagen måtte antaga följande

1) Lag

angående ändrad lydelse av lagen om allmän försäkring den 25 maj 1962 (nr 381).

Härigenom förordas, att 19 kap. 7 § lag om allmän försäkring erhåller följande ändrade lydelse.

7 §.

Till allmän försäkringskassa utgår för varje år statsbidrag med 45 procent av kassans utgifter för

- a) sjukvårdsersättning, dock ej ersättning för sjukhusvård i riket,
- b) grundsjukpenning,
- c) barntillägg,
- d) moderskapspenning.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1965.

2) Förordning

angående ändrad lydelse av Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1964 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel.

Härigenom förordas att 3 och 5 §§ Kungl. Maj:ts förordning den 4 juni 1964 (nr 519) angående kostnadsfria eller prisnedsatta läkemedel skall erhålla följande ändrade lydelse:

3 §.

I annat fall än som avses i 2 § äger vid sjukdom den som är omfattad av sjukförsäkring enligt lagen om allmän försäkring eller här i riket är i allmän eller enskild tjänst vid inköp av läkemedel, som enligt apoteksvarustadgan den 14 november 1913 (nr 308) är att hänföra till apoteksvara eller som utan att utgöra apoteksvara innehåller gift av första klassen, åtnjuta nedsättning av fastställt pris för läkemedlet med hälften av det belopp, varmed priset må överstiga fem kronor. Har under en formel föreskrivits flera läkemedel, skall prisnedsättningen avse den sammanlagda kostnaden. Är förskrivning avsedd att expedieras mer än en gång, skall nedsättningen hänföra sig till varje expedition.

Vad nu — — — vistas härstädes.

5 §.

Kostnaden för tillhandahållande av läkemedel enligt denna förordning bestrides av de allmänna försäkringskassorna.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1965.

Stockholm den 26 januari 1965

Tage Magnusson
i Borås

Bo Turesson

Eric Nilsson
i Svalöv